

дите, чи нема въ Царьградъ да ся карать владыцы-те за Болгарски-те епархїи, и ще ги оставать на Болгаре-те (20).

Патріарха-тъ не се поручава за Болгарски владыцы, зашто не му поноси да загубять Грецы-те Болгарски-те желтицы, но Болгаре-те сега нема что да се боятъ да предстанать предъ мусульмански-те министри, и сѣмыа-тъ Султанъ, да го увѣрятъ, че тѣи и во война-та Русска и Грецка-та завѣра остапаха вѣрни поддани на его Величество и сѣкой день показватъ своя-та преданность и покорность на Царь-атъ си, когото сега съ послѣднїа-тъ Хатишерифъ по много още обычатъ, зашто видятъ, чи по сичка-та Европа нема таковъ покой и миръ, за което и не умолкнуватъ сѣкой день въ молитвы-те си да молятъ Бога да го содержава здравъ и многолѣтенъ за добро-то на сички-те му подданы. За общи работы требова колкото можете да проваждате челоуѣцы любородны и учены, за да не могатъ грецы-те да ги изажжатъ, и да знаятъ какво да хоргуватъ дѣто треба, и отъ Ваша страна не оставайте да ся соувѣтувате съ други села и градове, зачото може други да знаятъ что не знаемъ Мы. —”

На 1841 (Юлія 12) тѣ писали:

“ Не знаемъ какъ са доводи хора-та съ новыа-тъ Владыка, обѣщанїа-та му са чуваха голѣми, но ничто не видимъ, се е Грецка хитрость. — Треба да сме умни да не влезимъ въ сѣтите. — Дожеде ни, чи Балгарско-то Евангелїе запретиха, това е отъ зависть да си не отворимъ очи-те, въ него нѣма нищо противно и лажливо. Инакъ немаше да го пускатъ въ Россїя, да го читатъ поддани-те Русси.

Нема ли нейде вече смыслящїи Балгаринъ, да каже правдата на Владыка! Това прави несогласїето. — Ако бѣха съ наедно шеха да иматъ Владыка когото щатъ, но сега той си играе съ нихъ. Владычки-те и

(20) Това обѣщанїе владыка-та го инакъ испълни, и то не отъ доброжеланїе а отъ корыстолюбїе. Защото, като излѣга по-първы-тѣ села, каквото Габрово, Еленъ, Тръвнъ и Дръново, наедно съ Търново да съзвоятъ да ся покачи цѣнъ-тъ на даванны-тѣ за вѣнчаванїе вуи отъ петъ на десетъ гроша, съ намѣренїе тѣзипеть гроша да оставатъ за поддържанїе на училища-та въ тѣзи села които иматъ училища, а които нѣматъ да даватъ ужъ за търновскы-тѣ училища, той введе този обичай во всичкъ-тъ епархїи, и събираше едно голѣмо количество пары, а даваше само нѣколко гроша за търновско-то грѣцко училище; но и тѣхъ прѣстанахъ да дава, като видѣ че искатъ да введѣтъ българскый языкъ и въ него.